

§ 9.

§ 49 affattes saaledes:

„Enhver, der under Møde for en Ret anser sig krænkede ved utilbørligt eller usømmeligt Forhold fra en Dommers Side, kan inden 14 Dage fremsætte Besværing herover for Rigsadvokaten til Indbringelse for den særlige Appelret.

Finder Justitsministeren, at en Dommer maa antages at have gjort sig skyldig i et Forhold, der maa svække eller gøre ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som Dommerkaldet forudsætter, uden at der dog er Tale om et efter Straffeloven strafbart Forhold, jfr. § 47, finder tilsvarende Regler Anvendelse.

Det samme gælder, hvor Dommen i en mod en Dommer rejst Straffesag ikke medfører Embedsfortabelse, og denne Virkning af de i 2det Stykke nævnte Hensyn af Ministeren skønnes paakrævet.

Sagen bliver af Rigsadvokaten skriftlig at forelægge Appelretten. Finder Rigsadvokaten, at en i Henhold til 1ste Stykke fremsat Besværing efter Klagerens egen Fremstilling er aabenbar grundløs eller ikke falder ind under Bestemmelserne i nævnte Stykke, eller mener han, at en Klage angaaende det samme Forhold tidligere er afvist af Appelretten som ugrundet, henleder han ved Fremsendelsen Rettens Opmærksomhed herpaa; Klagen kan da straks uden yderligere Forhandling afvises af Appelretten, jfr. 6te Stykke. I andre Tilfælde afæsker Retten vedkommende Dommer en Erklæring om det paaklagede Forhold. Bestrider Dommeren Rigtigheden af Rigsadvokatens Fremstilling af det faktisk passerede, bliver Sagens Sammenhæng, for saa vidt det af Appelretten findes fornødent, at fastslaa efter de i Kapitel 75 indeholdte Regler med de af Forholdets Natur flydende Lempelser.

Herefter skal Parterne have Lejlighed til skriftlig at fremkomme med de Bemærkninger, hvortil det oplyste findes at give Anledning. I de i Paragraffens 2det og 3die Stykke omhandlede Tilfælde, samt naar den indklagede Dommer fremsætter Begæring derom, eller Sagens Beskaffenhed gør det paakrævet, anordner Appelretten dog mundtlig Forhandling og tager samtidig Bestemmelse om, hvorvidt denne skal ske for lukkede Døre; de nærmere Bestemmelser om Forhandlingens Gang træffes i øvrigt af Præsidenten i Overensstemmelse med de for Landsretsprocedure for borgerlige Sager i 1ste Instans gældende Regler. Den indklagede Dommer kan give Møde med Sagfører; fremsætter Dommeren Begæring derom, kan Appelrettens Præsident til Møde under mundtlig Forhandling for Retten beskikke ham en Sagfører blandt de til Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager antagne, saaledes at Salær og Godtgørelse for Udlæg udredes efter samme Regler som i Tilfælde, hvor der er meddelt fri Proces, jfr. §§ 331 og 336.

Findes Klagen ugrundet, bliver dette at udtale, hvorhos der i det i Paragraffens 1ste Stykke omhandlede Tilfælde, uden Hensyn til om Klagerens Adfærd maatte kunne paadrage ham Ansvar efter Straffelovens Regler, kan paalægges ham Straf af Bøde, hvis han uden rimelig Grund har foranlediget Sagen rejst.

Findes Klagen begrundet, kan Appelretten udtale sin Misbilligelse af Dommerens Adfærd eller paalægge ham Bøde; findes det af Dommeren uviste Forhold at være af graverende Karakter, eller har han tidligere ved Appelretten været dømt for Forhold af saadan Karakter, kan han derhos ved Dommen afsættes; i saa Fald skal Dommen afgøre Pensionsspørgsmaalet, hvorved bliver at iagttage, at den, der afsættes, fordi han har begaaet en i den offentlige Mening vanærende Handling, taber Retten til Pension, medens det, naar Afsættelsen skyldes andet Forhold, som svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmes ved Finanslov eller Tillægsbevillingslov, hvorvidt den paagældende skal have Pension og i bekræftende Fald af hvilken Størrelse; i